

Barcelona, 30 d'abril de 2009

ANY II. núm.

31

«LA CRISIS EN EL CAPITALISMO ACTUAL»

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia una propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Es tracta de proporcionar als participants una reflexió de tipus social sobre la crisi del capitalisme actual tot explicant, en un llenguatge clar i entenedor, les claus del que està succeint. El Seminari d'Economia Crítica Taifa va fer-ne una exposició en la darrera assemblea de l'URC i sembla oportú, per l'interès que va desvetllar, obrir-ho especialment a la resta de religioses i religiosos. Poden participar-hi laics, vinculats a les nostres institucions i que, per la seva responsabilitat, desitgen fruit d'una reflexió social i crítica sobre l'economia. No es tracta de preparar-los o proporcionar-los formació permanent tècnica en el camp de l'economia, finalitat que s'assoleix en altres instàncies formatives. Atès que creiem que la jornada pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

DATA I LLOC

Data: 23 de maig de 2009, dissabte

Hora: 9.45-14.00 i 15.30-19.30 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona) - **L1** Rocafort i **L3** Poblesec

TEMARI

Introducción

Tema 1: Elementos fundamentales para entender el funcionamiento del capitalismo y su evolución histórica

Joan Junyent

Junyent és economista i amant de les tecnologies de la informació.

Tema 2: Crisis alimentaria

Josep Manel Busqueta

Llicenciat en Economia per la UAB i pastisser. Coautor de llibres com *Todo sobre la Renta Básica*. Ed Virus/Baladre. *Todo sobre la Renta Básica 2*. Ed Virus/Baladre. *Crítica a l'economia ortodoxa*, Ed. Servei de Publicacions de la UAB.

Tema 3: Expansión financiera y génesis de la crisis

Francisco Ferrer

Economista i treballador del sector de l'automòbil.

Tema 4: De la crisis financiera a la crisis económica. La complejidad de la crisis y sus consecuencias

Miren Etxezarreta

Doctora en CC. Econòmiques per la London School of Economics, catedràtica d'Economia Aplicada a la UAB, on actualment és catedràtica emèrita. Coordinadora estatal del grup d'economistes crítics europeus. Autora de diversos llibres com ara *La reestructuración del Capitalismo en España*, Ed Icaria. *La Globalización capitalista*, Ed Virus. *El Caserío Vasco*. Coordinadora del *Manual d'economia "Crítica a l'economia ortodoxa"*, Ed. Servei de Publicacions UAB.

INSCRIPCIONS

Preu: activitat gratuïta per deferència del Seminari d'Economia Crítica Taifa amb la col·laboració dels salesians de Rocafort i de l'URC

Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA:

- via Internet: <http://urc.confer.es>

- via correu electrònic: urc.info@gmail.com

- via telefònica: 93 302 43 67. De 15 a 19 hores, de dilluns a divendres.

En ambdós casos, indiqueu **el nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu, **institució** a la qual pertany (religiós) o està vinculada (laic), **correu electrònic** (ja que rebrà material informàtic) i al costat les **lletres TAIFA**. La recepció dels documents servirà com a confirmació de la inscripció. Per això, convé matricular-se aviat per tenir temps de llegir els textos que s'enviaran. Places limitades i atorgades per ordre d'inscripció.

TAIFA
seminari d'economia crítica

El Seminari d'Economia Crítica Taifa el formem un conjunt de persones, la majoria de les quals provenim de les facultats d'economia, ja sigui com a alumnes, exalumnes o bé professors i professores. Descontents amb l'enfocament econòmic dominant a les universitats actuals,

completament monopolitzades pel corrent de pensament neoclàssic, amb molt poca capacitat explicativa d'allò que succeeix en el si de la nostra societat, decidírem crear, ara fa ja més de 10 anys, un grup d'estudi de l'economia des d'una perspectiva crítica, que durant els darrers anys es reuneix periòdicament al local de l'Associació [EcoConcern-Innovació Social](#).

La nostra visió crítica parteix de considerar que l'enfocament correcte per a l'estudi de l'organització material de la societat, que per a nosaltres és l'objectiu d'estudi de l'economia, requereix una aproximació en termes d'Economia Política, és a dir, transdisciplinari, integrador de la consideració de les diferents facetes de la vida social.

L'objectiu de la nostra tasca és, per tant, entendre quines són les

variables que regeixen la dinàmica d'aquesta societat per tal de poder participar, amb el conjunt dels moviments socials, en la transformació envers una societat ecològicament viable, més justa i satisfactòria per al conjunt de totes les persones.

Així doncs, des del Seminari d'Economia Crítica Taifa analitzem amb tanta seriositat i rigor com som capaços els temes fonamentals de la nostra societat amb l'objectiu de constituir-nos com un element de suport pedagògic pel conjunt dels moviments socials, partint de la base que per tal de transformar la societat, la formació, entesa com la comprensió i el coneixement de la societat en la qual vivim, esdevé imprescindible. Aquesta perspectiva s'ha traduït en la participació dels membres del seminari com a elements actius en la majoria de campanyes dels moviments socials, en la realització de nombroses xerrades i cursos diversos i en l'elaboració de materials de crítica i formació per als moviments socials.

«La confiança en la iniciativa de Déu i la resposta humana»

Missatge de Benet XVI per la Jornada mundial de pregària per les vocacions

XVI Jornada mundial de pregària per les vocacions que l'Església celebra
IV Diumenge de Pasqua
3 de maig de 2009

Tema: «La confiança en la iniciativa de Déu i la resposta humana»

Estimats germans en l'episcopat i en el sacerdocí,
Estimats germans i germanes,

Amb ocasió de la Jornada mundial de pregària per les vocacions al sacerdocí i a la vida consagrada, que se celebrarà el 3 de maig de 2009, IV Diumenge de Pasqua, m'és grat convidar tot el poble de Déu a reflexionar sobre el tema: *La confiança en la iniciativa de Déu i la resposta humana*. Ressona constantment a l'Església l'exhortació de Jesús als seus deixebles: «Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors» (Mt 9, 38). Pregueu! La urgent invitació del Senyor subratlla com l'oració per les vocacions ha de ser ininterrompuda i confiada. De fet, la comunitat cristiana, només si efectivament està animada per l'oració, pot «tenir major fe i esperança en l'iniciativa divina» (Exhort. ap. postsinodal *Sacramentum caritatis*, 26).

La vocació al sacerdocí i a la vida consagrada constitueix una crida divina especial, que se situa en l'ampli projecte d'amor i de salvació que Déu té per a cada home i la humanitat sencera. L'apòstol Pau, a qui recordem especialment durant aquest Any Paulí en el segon mil·lenni del seu naixement, escrivint als efesis afirma: «Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt al cel. Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreusibles als seus ulls per l'amor.» (Ef. 1,3-4). En la crida universal a la santedat destaca la peculiar iniciativa de Déu, tot triant alguns perquè segueixin més de prop el seu Fill Jesucrist, i siguin els seus ministres i testimonis privilegiats. El Mestre diví va cridar personalment els Apòstols «perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar, amb poder de treure dimonis.» (Mc 3,14-15); ells, al seu torn, es van associar amb altres deixebles, fidels col·laboradors al ministeri missioner. I així, responen a la crida del Senyor i dòcils a l'acció de l'Esperit Sant, un gran nombre de preveres i de persones consagrades, al llarg dels segles, s'ha lliurat completament a l'Església al servei de l'Evangelí. Donem gràcies al Senyor perquè també avui continua cridant obrers per a la seva vinya. Tot i que és veritat que en algunes regions del món s'hi registra una escassetat preocupant de preveres, i que dificultats i obstacles acompanyen el camí de l'Església, ens sosté la certesa indestructible que el Senyor, que lliurement escull i invita al seu seguiment persones de totes les cultures i de totes les edats, segons els designis inescrutables del seu amor misericordiós, la mena fermament per les sendes del temps cap al compliment definitiu del Regne.

El nostre primer deure ha de ser per tant de mantenir viva, amb oració incessant, aquesta invocació de la iniciativa divina en les famílies i a les parròquies, en els moviments i en les associacions lliurades a l'apostolat, en les comunitats religioses i en totes les estructures de la vida diocesana. Hem de pregar perquè en tot el poble cristià creixi la confiança en Déu, convençut que l'«amo dels sembrats» no deixa de demanar a alguns que entreguin lliurement l'existència per col·laborar més estretament amb Ell a l'obra de la salvació. I per part de quants són cridats, es requereix escolta atenta i prudent discerniment, adhesió generosa i dòcil al disseny diví, aprofundiment seriós en allò que és propi de la vocació

sacerdotal i religiosa per correspondre'n de manera responsable i convençuda. El Catecisme de l'Església Catòlica recorda oportunament que la iniciativa lliure de Déu requereix la resposta lliure de l'home. Una resposta positiva que pressuposa sempre l'acceptació i la participació en el projecte que Déu té sobre cadascú; una resposta que aculli la iniciativa amorosa del Senyor i arribi a ser per a tot aquell que és cridat una exigència moral vinculant, una ofrena agraïda a Déu i una total cooperació en el pla que Ell persegueix en la història (cf. n. 2062).

Contemplant el misteri eucarístic, que expressa de manera sublim el do que lliurement ha fet el Pare en la Persona del Fill Unigènit per a la salvació dels homes, i la plena i dòcil disponibilitat de Crist fins a beure plenament el «calze» de la voluntat de Déu (cf. Mt 26, 39), comprenem millor com «la confiança en la iniciativa de Déu» modela i dona valor a la «resposta humana». En l'Eucaristia, el do perfecte que realitza el projecte d'amor per a la redempció del món, Jesús s'immola lliurement per a la salvació de la humanitat. «L'Església –va escriure el meu estimat predecessor Joan Pau II– ha rebut l'Eucaristia de Crist, el seu Senyor, no sols com un do entre força altres, encara que sigui molt valuós, sinó com el do per excel·lència, perquè és el do de si mateix, de la seva persona en la seva santa humanitat i, a més a més, de la seva obra de salvació» (Enc. *Ecclesia Eucharistia*, 11).

Els preveres, que precisament en Crist eucarístic poden contemplar el model eximi d'un «diàleg vocacional» entre la lliure iniciativa del Pare i la resposta confiada de Crist, són destinats a perpetuar aquest misteri salvífic al llarg dels segles, fins al retorn gloriós del Senyor. En la celebració eucarística és el mateix Crist el qui actua en els que Ell ha escollit com a ministres seus; els sosté perquè la seva resposta es desenvolupi en una dimensió de confiança i de gratitud que aclareixi tots els temors, fins i tot quan apareix més fort l'experiència de la pròpia flaqueza (cf. Rm 8, 26-30), o es fa més dur el context d'incomprensió o àdhuc de persecució (cf. Rm 8, 35-39).

El convenciment d'estar segons per l'amor de Crist, que cada Santa Missa alimenta els creients i especialment els sacerdots, no pot deixar de suscitar en ells un confiat abandó en Crist que ha donat la vida per nosaltres. Per tant, creure en el Senyor i acceptar el seu do comporta fiar-se d'Ell amb agraïment adherint-se al seu projecte salvífic. Si això succeeix, «la persona cridada» ho abandona tot gustosament i acudeix a l'escola del diví Mestre; comença llavors un fecund diàleg entre Déu i l'home, una misteriosa trobada entre l'amor del Senyor que crida i la llibertat de l'home que li respon en l'amor, sentint ressonar en la seva ànima les paraules de Jesús: «No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre» (Jo 15, 16).

Aquest encast d'amor entre la iniciativa divina i la resposta humana es presenta també, de manera admirable, en la vocació a la vida consagrada. El Concili Vaticà II recorda: «Els consells evangèlics de castedat consagrada a Déu, pobresa i obediència tenen el seu fonament en les paraules i l'exemple del Senyor. Recomanats pels Apòstols, pels Pares de l'Església, els doctors i pastors, són un do de Déu, que l'Església va rebre del seu Senyor i que amb la seva gràcia conserva sempre» (*Lumen gentium*, 43). Un vegada més, Jesús és el model exemplar d'adhesió total i confiada a la voluntat del Pare, a qui tota persona consagrada ha de mirar. Atrets per Ell, des dels primers segles del cristianisme, molts

homes i dones han abandonat família, possessions, riqueses materials i tot el que és humanament desitjable, per seguir generosament Crist i viure sense lligams el seu Evangeli, que s'ha convertit per a ells en escola de santedat radical. També avui molts avancen per aquest mateix camí exigent de perfecció evangèlica, i realitzen la seva vocació amb la professió dels consells evangèlics. El testimoniatge d'aquests germans i germanes nostres, tant en monestirs de vida contemplativa com als instituts i congregacions de vida apostòlica, li recorda al poble de Déu «el misteri del Regne de Déu que ja actua en la història, però que espera la seva plena realització al cel» (Joan Pau II, Exhort. ap. postsinodal *Vita consecrata*, 1).

Qui pot considerar-se digne d'accedir al ministeri sacerdotal? Qui pot abraçar la vida consagrada comptant només amb les seves forces humanes? Un vegada més convé recordar que la resposta de l'home a la crida divina, quan es té consciència que és Déu qui pren la iniciativa i a Ell li correspon portar a terme el seu projecte de salvació, mai no s'assembla al càlcul poruc del servent mandrós que per temor amaga el talent rebut a terra (cf. Mt 25,14-30), sinó que es manifesta en una ràpida adhesió a la invitació del Senyor, com va fer Pere, que no va dubtar a tirar novament les xarxes malgrat haver estat tota la nit pescant sense pescar res, confiant en la seva paraula (cf. Lc 5,5). Sense abdicar en cap moment de la responsabilitat personal, la resposta lliure de l'home a Déu es transforma així en «coresponsabilitat», en responsabilitat en i amb Crist, en virtut de l'acció del seu Esperit Sant; es converteix en comunió amb qui ens fa capaços de donar fruit abundant (cf. Jo 15,5).

Emblemàtica resposta humana, plena de confiança en la iniciativa de Déu, és l'«Amén» generós i total de la Mare de Déu de Natzaret, pronunciat amb humil i decidida adhesió als dissenys de l'Altíssim, que li van ser comunicats per un missatger celestial (cf. Lc 1,38). El «sí» immediat li va permetre esdevenir la Mare de Déu, la Mare del nostre Salvador. Maria, després d'aquell primer «fiat», que tantes altres vegades va haver de repetir, fins al moment culminant de la crucifixió de Jesús, quan «estava al costat de la creu», com assenyala l'evangelista Joan, essent coparticipant del dolor atroç del Fill innocent. I precisament des de la creu, Jesús moribund ens la va donar com a Mare i a Ella vam ser confiats com a fills (cf. Jo 19, 26-27), Mare especialment dels sacerdots i de les persones consagrades. Voldria encomanar a Ella a quants descobreixen la crida de Déu per encaminar-se per la sendera del sacerdoci ministerial o de la vida consagrada.

Benvolguts amics, no us desencoratgeu davant les dificultats i els dubtes; confieu en Déu i seguiu fidelment Jesús i sereu els testimonis de l'alegria que brolla de la unió íntima amb Ell. A imitació de la Mare de Déu, a qui anomenen feliç totes les generacions perquè ha cregut (cf. Lc 1,48), esforceu-vos amb tota energia espiritual a dur a terme el projecte salvífic del Pare celestial, conreant en el vostre cor, com Ella, la capacitat de sorpresa i d'adoració a qui té el poder de fer «grans coses» perquè el seu Nom és sant (Cf. Lc 1, 49).

Ciutat del Vaticà, 20 de gener de 2009

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>